

Dívka z venkova - Scarabeus

C Ami
Do louky ždímal slunce svůj žár,
F C G7
mý rozpaky vítr si vzal,
C Ami
do cíle zbývalo jen kroků pár,
F C
zvon v dálce kýval.

R.: Jedu ti říct navždy lásko má,
vím už proč ráno vstávám,
utrhnu růži a dám ti ji do vlasů,
pro tohle ráno vstávám.

Za okny pár kytek růžových bdí,
smích zvonil a já byl jak král,
na bílém zápraží pod bílou zdí,
čtyřlístek býval.

R.:

To bílý zápraží bude nás hřát,
smích zajde za obzorem,
jeden z nás až tu zůstane stát,
zvon mávne ránem.

R.:

Sóla

4)=3)